Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor. Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

O, iar și iar cuvânt de praznic sfânt așez în cartea Mea cea de azi. Mă fac carte pe pământ în vremea aceasta pe vatra neamului român și-Mi arăt prin această alegere iubirea Mea pentru această țară, proorocită prin Scripturi cu numele de țara strălucirii, pe care omul cel viclean, antichrist, are mare dușmănie, că toată ceata lui vede pe Dumnezeu-Cuvântul făcându-Se carte și învățătură sfântă pe această vatră, atât de prețuită și de dorită de oștirile cerești, dacă Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă fac râu de cuvânt aici și dau viață de sus inimilor care iubesc mângâierea cea de la Dumnezeu, cea plină de milă și de chemare la viață și la hrană pentru suflet, căci sufletul nu poate fără de hrană, așa cum nici trupul nu poate, iar prețul unui om ține de ce iubește și cu ce se hrănește, fie pentru suflet, fie pentru trup.

O, e prețioasă pentru cei din cer această țară. E hrana cuvântului Meu pe vatra ei, pe masa aceasta de praznic de cuvânt din cer mereu, mereu. Așa este scris: să vină Cel Uns, să vină Domnul pe pământ cuvânt și să audă și cei din morminte cuvântul Lui și să învieze la glasul Lui.

Călătoresc cu suită cerească pe calea dintre cer și pământ, ca să vin cu slavă de cuvânt pe vatra ta, o, țara Mea cea de azi. Intru în tine cuvânt pe cal alb, ca și sfinții cu care Mă port, precum este scris despre venirea Mea cu sfinții, iar numele Meu este *Cuvântul lui Dumnezeu*, așa cum M-a văzut Ioan, apostolul iubirii și al curăției, căci M-a văzut el atunci, M-a văzut cum vin azi cu sfinții, a văzut cerul deschis și calul alb cu care călătoresc și oștiri din cer călare pe cai albi, îmbrăcate în cămășuțe de in alb, iar cămașa Mea muiată în sânge, și numele Meu de azi, *Cuvântul lui Dumnezeu*, ieșind din gura Mea ca o sabie ascuțită, și va cârmui neamurile cu toiag de fier și va birui pe fiara de satana și va mântui pe mulți care cred în cuvântul gurii Sale, precum este scris.

O, nu numai în Ierusalim am intrat biruitor în ziua întâi a săptămânii, a doua zi după învierea lui Lazăr, ci iată, și în tine intru pe cal alb și Mă slăvesc în cuvânt din mijlocul tău, scumpă România Mea, țara Mea cea de azi. Am în tine o Românie mică, din care te veghez și te binecuvintez a Mea și-ți țes veșmânt de slavă și de biruință mare, țara Mea dată Mie de Tatăl când am venit pe pământ, căci Tatăl a văzut că Israel nu M-a primit acum două mii de ani, și te-a pregătit pe tine ca să te am la sfârșit de timp a Mea și ca să-Mi împlinesc în tine Scripturile venirii Mele iarăși de la Tatăl ca să nasc din nou lumea și să fac cerul cel nou și pământul cel nou, iar Eu, Domnul, la această taină sfântă lucrez acum pe vatra ta, și lucrez cu sfinții și cu îngerii, și lucrăm sprijiniți de niște fii credincioși luați din tine, neam român, și puși la veghe la gura izvorului Meu de cuvânt, din nor grăit peste ei ca să-l culeagă ei și să-l pună în carte și să-ți dea cartea ție, ca să fie carte scrisă pe vatra ta cu venirea Mea la tine, țara Mea. O, tot pământul, toate popoarele în lung și în lat au auzit și știu de venirea Mea la tine, știu de cuvântul Meu de peste tine, iar tu trebuie să știi și mai mult, că nu mai e multă vreme până te vor întreba noroadele toate de muntele Meu de cuvânt și de învățătură de cale sfântă pentru oamenii care caută la Dumnezeu cu pașii vieții lor, căci toate trec și vor trece, numai Dumnezeu nu trece, numai Eu, Domnul, nu am sfârșit, și nici împărăția Mea nu are sfârșit, iar Eu voiesc să fii tu împărăția Mea între neamurile pământului și să se închine la ea popoarele toate și să ia din slava cuvântului Meu și să învețe calea și viața care mântuiește din moarte și care învie pe oricine, care crede în cuvântul Meu, care înnoiește lumea pic cu pic, până la săvârșirea tainei de cer nou și de pământ nou, și iată, am grăit ție în zi de praznic sfânt taina lui Dumnezeu din mijlocul tău,

o, țara Mea cea de azi, în care Eu vin cu sfinții în oștiri, așa cum este scris să vin și să te numesc a Mea.

O, e de mare preț omul care iubește pe Dumnezeu pe pământ. Prețuirea omului ține de ceea ce iubește: păcatul sau curăția. Omul se mângâie cu păcatul și se simte bine așa. O, este ceva cu adevărat mângâios și veșnic mângâios, numai că omul cunoaște doar mângâierea cea mincinoasă prin păcat. Păcatul înseamnă patimă și se naște din patimă, iar curăția se naște din iubire. Nu este nici o legătură între pornirea cea pătimașă spre păcat, o, nu este nici o legătură între patimă și iubire. Pornirea pătimașă spre păcat înseamnă satana, iar iubirea înseamnă Dumnezeu, înseamnă curăție și sfințenie, așa cum Eu, Domnul, doresc să fie omul, căci l-am zidit să-Mi fie mângâiere și casă, și nu pentru păcat l-am zidit pe om.

A trebuit să vin pe pământ după cinci mii de ani de la facerea lumii, căci omul nu s-a mai întors cu fața spre Mine ca să se dea înapoi lui Dumnezeu. Am venit prin mamă Fecioară și M-am născut și am crescut ca omul, și ca să Mă cunoască apoi poporul acela, cunoscut de la Avraam, Isaac și Iacov popor al lui Dumnezeu, dar n-am fost primit, n-am fost cunoscut de ei, și M-au dat de la ei.

Am venit după două mii de ani la tine, neam român, și iată-Mă cu tine în cuvânt de facere nouă peste tine și peste noroade! O, primește-Mă! O, nu Mă alunga! Și chiar dacă nu dai să Mă crezi și să Mă primești peste ființa ta, o, nu Mă poți alunga. Eu sunt cuvânt și duh de cuvânt și stau pe nor de cuvânt și grăiesc ție și nu Mă poți alunga ca acum două mii de ani când M-a alungat de la el Israel.

O, fii om cu credință, fiu român, că din neam în neam poporul român a cinstit pe Dumnezeu cu credința sa cea plină de recunoștință și de bărbăție, dar nu mai are cine să te învețe azi iubirea cea de sus, că peste cei buni și răi din acest neam stăpânesc oamenii cei mai păcătoși, cei mai pătimași după păcat, după plăceri, după averi și ranguri, și de aceea suspină neamul cel credincios al acestui pământ român, și suspină cu duhul, chiar dacă el nu pricepe aceasta.

O, Mă doare cu suspin și cu duh plin de jale când văd cum peste cei ce iubesc pe Domnul cu credința și cu iubirea lor se așează oamenii cei mai pătimași după păcat ca să fie ei cei mari și să stea la cârmă peste cei mulți. O, Mă doare această nelegiuire, iar cupa nedreptății dă pe afară. Legea înseamnă Dumnezeu, nu omul, dar omul nu vrea așa, și vrea să aibă el drept și putere.

O, iată de ce vin pe pământ. Vin să fiu cu cei îndureraţi ca și Mine, ca și sfinții Mei, și vin să le alin ranele sufletului și răbdarea de sub cruce. Vin pe cal alb, și pe cale de nori albi ai slavei cuvântului Meu și din nor grăiesc și-Mi slobozesc cuvântul și-Mi este el așezat în carte și dat de știre peste tot.

Intru la tine, neam român, intru mereu, chiar dacă tu dormi față de venirea Mea la tine, dar Eu Mă uit pe hartă, și după ea lucrez și împlinesc toate, căci toate sunt scrise din vreme, și trebuie să împlinesc la vreme toate cele așezate în Scripturi, căci ele sunt harta, și tot cuvântul lui Dumnezeu din Scripturi se va împlini, precum este scris.

O, toate, toate se împlinesc la vremea cea scrisă pentru fiecare împlinire, și pentru ca să fie ordine în toate și peste toate mereu. O, dacă pe pământ trenurile sau carele de călătorie n-ar veni la timp, după cum știu din cărțile de călătorie cei ce călătoresc ora de sosire și de plecare pentru cele cu care ei călătoresc, o, ar fi numai nenorociri pe cale, numai moarte neașteptată peste mulți, numai suspine și neliniște și plâns, numai război și dezbinare și încurcare de limbi peste tot.

O, tot așa e și cu cele din cer scrise să se împlinească la timpul lor. E ca și pe pământ cu ordinea cea de obște și bine urmată de toți și la vreme pentru toate. Iar Eu, Domnul, i-am învățat pe cei împreună șezători în obște și le-am spus: cu toții în dreapta, cu toții în stânga și toate la timp hotărât, și aceasta pentru ordine, pentru pace, pentru dragoste, pentru spor, pentru răscumpărarea timpului, pentru ca să nu se strice iubirea și frăția dintre frați, și apoi pentru unitate, pentru frumos, pentru duhul gospodăririi a toate câte sunt și se fac, căci altfel se strică tot și toate, se strică și omul, și nu mai e frumos nimic, nimic, și umblă ca bezmeticii doi câte doi,

câte trei și se ascund apoi cu cele neobștești stări și obiceiuri, cu lucrări neștiute, și cu bucurii pentru satana prin acestea și cu inimi bolnave de doruri omenești, și iată de ce nu e bine pe pământ între oameni și între de obște locuitori, și iată, trebuie ordine mereu și în toate, și toate împlinite la vreme și cu știre, și numai atunci și numai așa e pace și e bine, e lumină în toate, e Dumnezeu cu oamenii pe pământ. O, Eu de aceea vin cuvânt pe pământ, și vin să așez la loc toate, toate câte s-au stricat și s-au clătinat odată cu neascultarea și cu clătinarea spre patimă, spre păcat a omului zidit de Dumnezeu.

Toate trebuie puse în ordine, toate mereu și peste tot. Toate ca în cer să fie și pe pământ, iar până nu se împlinește așa, nu piere satana și lucrarea sa de pe pământ și dintre oameni. Intru cuvânt în carte și Mă dau oamenilor și-i ajut să Mă afle și să Mă audă și să Mă creadă că vin să le dau lumină și pace și iubire pe pământ și peste oameni, numai să fiu primit când vin, și apoi să fiu așteptat să vin mereu și să așez mereu toate pe pământ ca și în cer, ca atunci când omul se roagă să fie voia Mea pe pământ ca și în cer, aceasta să se și împlinească, nu numai să rămână spus și atât.

O, am petrecut cu voi iar și iar cu duhul învățăturii sfinte, ca să ia de pe masă de la voi cei mânați de Dumnezeu și să aibă hrană pentru viața lor, fiilor, așa cum aveți voi aici, la izvorul Meu de cuvânt. O, luați și dați, fiilor, că de aceea aduc la voi, ca să dați, măi fiilor, și să fie omul bogat de cuvântul lui Dumnezeu, care curge la voi din belșug. O, mare mângâiere e pe Duhul Meu când vin și las cuvântul în carte la voi, ca să aveți voi hrană proaspătă și să fiți împărțitori de Dumnezeu, fiilor! Se mângâie sfinții toți în jurul cuvântului Meu de la voi. Oștirile cerești au parte de hrana aceasta, și tot cerul e în freamăt la glasul Meu de peste voi.

Ființa cea nouă să fiți voi, fiilor. După chipul și asemănarea Mea să vă schimbați voi, din slavă în slavă să vă schimbați, căci din timp în timp Eu, Domnul, las cuvânt peste voi.

Acum, fiilor, vă dau, Vă împart putere sfântă și nouă pentru săptămâna de lângă Paști, și vă dau iubire. O, nu vă faceți griji. Veți putea purta și grijile care sunt de purtat pentru cetatea Mea cu voi, și veți putea ține și postul după a sa orânduială scrisă, căci Eu vă dau vlagă, vă dau, fiilor. Eu în voi, și voi în Mine, și așa avem putere și împlinire. O, binecuvântare așez pentru această priveghere întru întâmpinarea prazniculuiÎnvierii Mele, pentru ultimele șase zile de postire de bucate, iar în a șaptea zi va fi cântarea *„Hristos a înviat!”* și vor cânta sfinții cu voi și se vor apleca cu sărbătoarea învierii înaintea Mea.

O, fiți vioi, fiilor! Gândul să vă fie numai la Mine, numai la Cel ce v-a iubit și vă iubește prin moartea și prin învierea Sa, prin toată suferința Sa cea pentru om.

O, pace vouă! Spălați-vă fața și fiți senini, senini, și fiți plini de puteri sfinte, fiilor, iar pentru ele trebuie iubire, multă, multă iubire, mereu iubire, mereu, mereu. Ea înnoiește totul, totul, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27-03/09-04-2017